

ДУНАЄВСЬКИЙ Ісак Йосипович (18(30). 01. 1900, м. Лохвиця, нині Полтав. обл. — 25. 07. 1955, Москва) — композитор, диригент. Брат [З. Дунаєвського](#). Нар. арт. РРФСР (1950). Депутат ВР РРФСР (1938). Закін. Харків. консерваторію (1919; кл. скрипки І. Ахрона, кл. композиції [С. Богатирьова](#)). До 1924 працював диригентом, зав. муз. частини, композитором Харків. рос. драм. театру. 1924–26 — зав. муз. частин театру «Ермітаж» у Москві, 1926–29 — Моск. театру сатири. 1929–34 — муз. кер. Ленінгр. мюзик-холу (нині С.-Петербург). Співпрацював із джаз-оркестром Л. Утьосова. 1937 відбувся автор. концерт Д. Від 1943 — у Москві, був худож. кер. Ансамблю пісні й танцю Центр. Будинку культури залізничників. Зробив вагомий внесок у розвиток рад. оперети, збагативши її рисами опер. стилю (ввів великі ансамблі, розгорнуті фінали, симф. епізоди). Створив новий тип масової пісні — пісню-марш з швидким темпом, підкреслено мажор. колоритом, відчуттям світла і простору. Використовував фольклорні джерела, зокрема укр. — для написання «Української рапсодії для джаз-оркестру». У ж. «Музыкальная жизнь» надруковано неопубл. листи Д. 1951–55 під назвою «Не могу не петь о жизни».

Основні твори

балети – «Відпочинок фавна» (1924), «Балетна сюїта» (1929); оперети – «І нашим, і вашим», «Солом'яний капелюшок» (обидві – 1927), «Ножі» (1928), «Кар'єра прем'єра», «Полярні пристрасті» (обидві – 1929), «Золота долина» (1938, 1955), «Дороги до щастя» (1941), «Вільний вітер» (1947), «Син клоуна» (1950), «Біла акація» (1955); кантати – «Ми прийдемо», «Ленінград, ми з тобою» (обидві – 1945); музика до к/ф – «Веселі хлоп'ята» (1934), «Три товариші» (1935), «Цирк» (1936; Сталін. премія, 1941), «Волга-Волга» (1938; Сталін. премія, 1951), «Весна» (1947; усі – реж. Г. Александров), «Воротар» (реж. С. Тимошенко), «Шукачі щастя» (реж. В. Корш-Саблін), «Діти капітана Гранта» (усі – 1936), «Моя любов» (1940; обидва – реж. В. Вайншток), «Кубанські козаки» (1950), «Випробування вірності» (1954; обидва – реж. І. Пир'єв); музика до вистав – «Взяття Бастилії» Р. Роллана, «Орленя», «Романтики» Е. Ростана, «Весілля Фігаро» П.-О. Бомарше, «Слуга двох панів» К. Гольдоні.

Основні праці

Выступления. Статьи. Письма. Воспоминания. Москва, 1961; Избранные письма. Ленинград, 1971.

Рекомендована література

1. Пэн А. А. И. Дунаевский. Москва, 1956;
2. Чернов А. А. Исаак Осипович Дунаевский. Москва, 1961;
3. Михеева Л. В. Оперетты Дунаевского. Москва, 1962;
4. Її ж. Исаак Осипович Дунаевский 1900–1955: Краткий очерк жизни и творчества. Ленинград, 1963;
5. Персан Д. М. И. О. Дунаевский: Нотобиблиогр. справоч. Москва, 1971;
6. Дунаевский и Харьков. Х., 1985;
7. Шафер Н. Г. Дунаевский сегодня. Москва, 1988;
8. Боженко Н. Друзья меня зовут «Дуней»: Об И. Дунаевском, композиторе, проучившемся около 3-лет на юрид. ф-те Харьков. университета // Слобода. 2001, 26 июля.

[А. І. Муха](#)

Бібліографічний опис:

Дунаєвський Ісак Йосипович / А. І. Муха // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19545>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).